

fortsat maa regnes med den sædvanemæssige Løn.

Idet man i øvrigt henviser til Forslaget, der er udarbejdet i Overensstemmelse med de foranstaaende Retningslinier, skal man til de enkelte Paragraffer knytte følgende Bemærkninger, hvor Forskellighederne fra den tidligere Lov særligt er fremhævet.

Til § 1.

Bestemmelsen i Paragraffens Stk. 1 er den samme som i den tidligere Lov, dog at det for at opnaa den rette Formidling af Arbejdskraften og for at sikre Overholdelsen af Lovens Paabud, særlig om den landbrugs-kyndige Arbejdskraft under 25 Aar, jfr. § 3, er fundet hensigtsmæssigt, at de ved offentlige Arbejder, Tørvearbejder m. v. beskæftigede Personer i alle Tilfælde skal *anvises* af den offentlige Arbejdsanvisning. Efter den tidligere Lov var det tilstrækkeligt, at Antagelsen blev godkendt af Arbejdsanvisningen, men det viste sig herved, at Antagelsen af Arbejdere i mangfoldige Tilfælde ikke blev meddelt Arbejdsanvisningen, og det voldte da uforholdsmæssige Vanskeligheder senere at faa berigtiget Forholdene. Ændringen influerer imidlertid ikke paa Arbejdsgivernes Adgang til at faa anvist bestemte Arbejdere, saafremt disse iøvrigt efter Lovens Regler kan anvises.

I Stk. 2 er i Lighed med den tidligere Lovs § 1, Stk. 2, Anvisningens Formaal nærmere forklaret. Bestemmelsen adskiller sig fra Bestemmelsen i den tidligere Lov derved, at der nu lægges større Vægt paa Overføring af Arbejdskraft.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til den tidligere Lovs § 2, Stk. 2.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer i Hovedsagen til den tidligere Lovs § 3, jfr. Arbejds- og Socialministeriets Cirkulære af 19. April 1941 vedrørende denne Lov.

Arbejdsanvisningen skal herefter paase, at der ikke ved offentlige Arbejder, Tørve-

skæring m. v. beskæftiges landbrugskyndig Arbejdskraft, herunder ugifte Arbejdere under 25 Aar fra Landkommunerne, i et saadant Omfang eller til saadant Tidspunkt, at Landbruget derved kommer til at mangle den fornødne Arbejdskraft; saafremt det findes nødvendigt, kan Arbejdere beskæftiget ved de nævnte Foranstaltninger eventuelt henvises til Landbruget.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer i det hele til Bestemmelsen i den tidligere Lovs § 4.

Til § 5.

Paa Grundlag af Erfaringerne fra Administrationen af den tidligere Lov har man fundet det paakrævet at give nærmere Regler om Beskæftigelsen af den Arbejdskraft, som Landbruget rekvirerer hos Arbejdsanvisningen, herunder at en for Arbejdsanvisningen fremsat Anmodning om Arbejdskraft staaer ved Magt, indtil den eventuelt er annulleret, samt at fastslaa, at Landbrugerne ikke paa de for Fremskaffelse af Arbejdskraft vanskelige Tidspunkter er berettiget til at rekvirere mere Arbejdskraft end sædvanligt og normalt.

Til § 6.

Arbejdsanvisningen skal ved Henvi-
ning af Arbejdskraft fra andre Foranstaltninger til Landbruget paase, at den for Landbrugsarbejdet tilbudte Løn ikke ligger under de i Paragraffen nævnte Mindestbetalinger. Saafremt Arbejderne skal have Ophold paa Arbejdsstedet, paahviler det endvidere Arbejdsanvisningen at tilvejebringe Oplysning om, hvorledes og paa hvilke Vilkaar der kan skaffes Arbejderne Kost og Logi.

Til §§ 7—9.

Disse Bestemmelser svarer til Bestemmelserne i den tidligere Lovs §§ 6—8, dog saaledes at Lovens Gyldighedsperiode udløber den 30. September 1942.